

Arrest

nr. 119 204 van 20 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 26 maart 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 maart 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DANNEELS, die *loco* advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POOTERE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en zijn Belgische partner leggen op 6 september 2012 te Tielt een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Eveneens op 6 september 2012 dient verzoeker een aanvraag in om, in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap, in het bezit te worden gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 5 maart 2013 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie

maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op 12 maart 2013 ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 06.09.12 werd ingediend door:

[...]

Nationaliteit: Libanon

[...]

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

Mails en liefdesbrieven: betrokkene legt een aantal mails en twee brieven voor. De mails zijn alledrie van zaterdag 24 maart 2012 en dus te recent om aanvaard te worden en kunnen niet bewijzen dat betrokkenen mekaar al minstens twee jaar voor de aanvraag kennen. Betrokkene legt tevens ook twee liefdesbrieven voor. Deze kunnen niet op hun authenticiteit en waarachtigheid getoetst worden en worden daarom niet aanvaard.

Facturen/aankooptickets: betrokkene legt twee "facturen" voor van een hotel in Brazzaville. Deze facturen bevatten geen officiële gegevens. Deze worden dan ook niet aanvaard als bewijs van de relatie aangezien de authenticiteit en waarachtigheid van het document niet nagegaan kan worden. Verder legt betrokkene ook een aantal aankooptickets voor. Hieruit blijkt dat in 2009, 2010 en 2011 aankopen gedaan werden bij een juwelier en parfumerie, maar ze bewijzen niet dat betrokkenen mekaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen.

Inschrijvingsattest Nederlandse les: dit is geen bewijs voor een duurzame relatie.

Formulier Citibank: er wordt een attest van Citibank ingediend waaruit moet blijken dat betrokkenen een gezamenlijke rekening hebben geopend; Dit document werd op 14 september 2012 opgemaakt en is bijgevolg te recent om te kunnen aantonen dat betrokkenen mekaar tenminste twee jaar kennen voor de aanvraag of met elkaar een relatie hebben.

Verder wordt er ook niet voldaan aan artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 die stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg, de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg blijkt dat deze noch stabiel noch toereikend noch regelmatig zijn. Er werd enkel een aanslagbiljet van de personenbelasting voorgelegd van het inkomstenjaar 2011. Dit is niet recent genoeg om te aanvaarden en tevens kan er op basis van ingediende pagina's niet worden afgeleid over hoeveel inkomsten de Belgische onderdaan beschikt.

Er werd verder geen enkel bewijs van vroegere of toekomstige tewerkstelling of bestaansmiddelen aangebracht

Zodoende werd er niet aangetoond dat de Belgische onderdaan over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien de vordering tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 40*bis*, §§ 1 en 2, 4°, 40*ter* en 43 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) *juncto* de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en 'de motiveringsplicht en [...] het verbod op machtsoverschrijding als beginselen van behoorlijk bestuur'.

Hij verstrekt volgende toelichting bij het middel:

"Enig onderdeel: schending van het aangevoerde middel doordat de verblijfsaanvraag niet werd geweigerd binnen de wettelijk termijn van 5 maanden en op grond van artikel 43 Vreemdelingenwet geen (reeds) toegekend verblijfsrecht, kan worden ingetrokken.

[...]

Artikel 52 Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (kortweg Vreemdelingenbesluit):

*« § 1. Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van de bijlage 19*ter*.*

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

(...)

§ 4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie" overeenkomstig het model van bijlage 9 af. De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfskaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfskaart dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfskaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken ».

[...]

Kortom, verwerende partij beschikt over een niet-verlengbare termijn van 5 maanden om een beslissing te nemen op een verblijfsaanvraag (bijlage 19ter), bij gebreke waarvan de vreemdeling na het verstrijken van de termijn van rechtswege verblijfsgerechtigd wordt (afgifte bijlage 9).

Welnu, op 6 september 2012 werd een aanvraag ingediend tot het bekomen van een verblijfskaart voor een familielid van een burger van de Unie en werd een bijlage 19ter afgeleverd zoals bedoeld in artikel 52 §1 Vreemdelingenbesluit.

In toepassing van artikel 52 §4 Vreemdelingenbesluit diende een eventuele weigeringsbeslissing tussen te komen tegen uiterlijk 5 februari 2013.

In werkelijkheid werd de beslissing gedateerd op 6 maart 2013 en aan verzoeker ter kennis gebracht op 12 maart 2013.

Hieruit volgt dat op 5 februari 2013, zijnde datum waarop de termijn van 5 maanden zoals bedoeld in artikel 52 §4 Vreemdelingenbesluit verstreek, er nog geen (wettige) beslissing voorlag. Noch de vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch het vreemdelingenbesluit voorziet enige bepaling op grond waarvan de termijn van 5 maanden kan worden verlengd.

Artikel 52 §4, tweede lid vreemdelingenbesluit is zeer duidelijk:

"Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een "verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie " overeenkomstig het model van bijlage 9 af".

Kortom, op 5 februari 2013 werd verzoeker bij gebreke aan tijdige weigeringsbeslissing, van rechtswege geacht verblijfsgerechtigd te zijn, en diende hem een verblijfskaart te worden afgeleverd.

Verwerende partij was enkel nog gerechtigd om de verblijfskaart van verzoeker in te trekken (zie artikel 42bis, 42ter, 42quater of 42septies Vreemdelingenwet). De voorwaarden voor een intrekking zijn echter niet aan de orde. Dit wordt in de bestreden beslissing ook niet beweerd/aangevoerd.

Daarnaast voorziet de wetgeving nog een mogelijkheid om personen met verblijfsrecht "terug te wijzen" of "uit te zetten" voor zover de vreemdeling de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad (zie artikel 23 Vreemdelingenwet). Ook deze mogelijkheid werd door verwerende partij niet benut.

Artikel 43 Vreemdelingenwet laat echter niet toe om het verblijfsrecht dat reeds verworven is (i.c. van rechtswege), in te trekken. [...]"

4.2. Verzoeker beroept zich op artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit om te stellen dat de bestreden beslissingen laattijdig werden genomen waardoor hij van rechtswege wordt geacht verblijfsgerechtigd te zijn en hem de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie diende te worden afgegeven.

Zoals verweerder in de nota met opmerkingen evenwel correct opmerkt, steunt verzoeker zich hiervoor op het oude artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit, dat een beslissingstermijn van vijf maanden voorzag. De *in casu* relevante bepalingen van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit – vervangen door het koninklijk besluit van 7 mei 2008 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 13 mei 2008, met inwerkingtreding op 1 juni 2008) en gewijzigd door het koninklijk besluit van 21 september 2011 tot wijziging van de koninklijke besluiten van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (BS 10 oktober 2011, met inwerkingtreding op 10 oktober 2011) – bepalen thans als volgt:

“§ 1. Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden " Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in de tweede paragraaf van de tekst op de voorzijde van dit document, worden geschrapt.

[...]

§ 2. [...]

§ 3. [...]

§ 4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een " verblijfkaart van een familielid van een burger van de Unie " overeenkomstig het model van bijlage 9 af.

[...]

[...]

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

Artikel 42, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

“Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier.”

In zoverre artikel 52, § 4, tweede lid van het Vreemdelingenbesluit aldus voorziet dat bij uitblijven van een beslissing binnen de termijn bepaald bij artikel 42 van de Vreemdelingenwet de verblijfskaart dient te worden afgegeven, dient te worden aangenomen dat thans deze termijn zes maanden volgend op de datum van de aanvraag bedraagt in plaats van vijf maanden zoals aangevoerd door verzoeker.

Het is *in casu* niet betwist dat de aanvraag om in het bezit te worden gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie werd ingediend op 6 september 2012. De bestreden beslissingen dateren verder van 5 maart 2013 en werden bijgevolg genomen binnen de termijn van zes maanden volgend op de datum van de aanvraag.

Het verdere betoog van verzoeker over de situaties waarin een reeds toegekend verblijfsrecht kan worden beëindigd of ingetrokken, is – gelet op voorgaande bespreking – niet meer dienstig.

Aan de hand van zijn uiteenzetting maakt verzoeker geen schending van de artikelen 40*bis*, 40*ter* en 43 van de Vreemdelingenwet, van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 of van de motiveringsplicht aannemelijk. Enige machtsoverschrijding kan evenmin worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS